

Es compleixen 40 anys de la consagració episcopal de Jaume Camprodon

El bisbe emèrit va ocupar la seu de Sant Narcís durant 28 anys i va impulsar, entre altres, el Consell Pastoral Diocesà i l'Institut de Teologia

El bisbe emèrit de Girona, Jaume Camprodon, en una imatge d'arxiu.

GIRONA | DDG

Aquest proper dilluns es compliran 40 anys de la consagració episcopal del bisbe Jaume Camprodon (Torelló, 1926). Segons recorda el full parroquial d'aquesta setmana, en el moment de la seva designació feia gairebé dos anys que la diòcesi gironina estava vacant i estava administrada per Narcís Jubany. Designat bisbe de la diòcesi el 2 de setembre de 1973, Camprodon va ocupar la seu de Sant Narcís durant 28 anys.

Entre algunes de les seves fites més destacades destaca la Jornada Diocesana (celebrada per primer cop a Banyoles l'any 1980), la creació del Consell Pastoral Diocesà, la iniciativa de la Pasqua Jove (la primera es va dur a terme l'any 1977 al Santuari de la Mare de Déu del Collell) i la constitució del Fons Comú Diocesà (1986). També va contribuir, l'any 1989, a la creació de l'Institut de Teologia - embrió de l'actual Institut Superior de Ciències Religioses-, va inaugurar el Centre Cristià dels Universitaris (1992), va tirar endavant l'acord per crear el Museu d'Art al Palau Episcopal i el trasllat dels serveis de la Cúria a la Casa Carles, entre altres. Tot i això, en una conversa amb mossèn Jordi Reixach al programa Camí de Vida, que emetrà demà Televisió de Girona, Camprodon assegura que el record més d'agrair és haver ordenat 43 preveres. En aquesta entrevista, el bisbe emèrit tampoc esquivava els seus records més dolorosos, com ara haver de traslladar el Seminari Major a Barcelona o tancar el col·legi de Santa Maria del Collell.

En relació amb el període en què li va tocar exercir com a bisbe gironí, Camprodon assenyala en l'entrevista televisiva que els inicis van ser "uns anys en què calia trepitjar amb precaució", en el context de la mort del dictador Francisco Franco i la transició política. Tot i això, el bisbe emèrit afirma que "la situació no afectà la vida diocesana, que seguí desenvolupant-se amb normalitat".

La renúncia de Camprodon va ser acceptada el 30 d'octubre de 2001, i en aquest moment viu a la residència de les Germanetes dels Pobres de Girona. Després d'haver renunciat, Camprodon va passar a ser administrador apostòlic, i el 16 de desembre del mateix any, bisbe emèrit de Girona.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/10/19/compleixen-40-anys-consagracion-episcopal/639781.html?utm_source=rss